

němu nahlédnutí, dána je možnost seznání jeho všem voličům a poplatníkům v obci, jde o veřejné vyhlášení ve smyslu jazykových předpisů. Námitka stížnosti, že vyhláškou ve smyslu čl. 81 odst. 3 jaz nař., o nějž jest opřeno nař. rozhodnutí, je jen vyhláška v § 6 zákona č. 329/1921 Sb. předepsaná toho obsahu, že a po kterou dobu je obec. rozpočet vyložen k nahlédnutí, kdežto na vyložení rozpočtu k veřejnému nahlédnutí samo že se uvedený předpis čl. 81 cit. nař. nevztahuje, je proto neodůvodněná (srov. Boh. A 11.047/34.).

Stížnost se dále dovolává toho, že dle názoru žal. úřadu by rozpočet musil připravovati dvojjazyčně starosta obce, který nemá povinnost znáti jazyky dva; než právem žal. úřad v odvodním spise podotýká proti tomu, že nař. rozhodnutí jazykovou úpravu předepsalo jen pro exemplář určený k veřejnému nahlédnutí a nikoli pro sestavování rozpočtu, že by pak dvojjazyčné vyhotovení tohoto exempláře bylo závislým na jazykové znalosti starostově, soud nemohl uznati, jako tomu není u příslušné vyhlášky, jejíž jazykovou úpravu st-lka ani nevznesla v tomto směru na spor.

Pokud stížnost, dovolávajíc se ohledů účelnosti a hospodářské únosnosti obce, poukazuje k některým ustanovením obsaženým v jednotlivých jiných oborech právního řádu a významu jejich pro obec s jednací řečí státní, nemohl soud k těmto vývodům přihlížeti, ježto právní povaha případů v nich naznačených může býti jiná, než o kterou jde v tomto sporu.

Č. 12.554.

Pracovní právo: I. * Osvědčení vydané cizinci podle § 2 odst. 2 zákona č. 39/1928 Sb. o ochraně domácího trhu práce pozbývá platnosti, jestliže cizinec přeruší nepřetržitý pobyt v tuzemsku ve smyslu cit. zákonného ustanovení. — II. * Ministerstvo sociální péče není oprávněno promíjeti cizinci přerušení nepřetržitého pobytu ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 39/1928 Sb. o ochraně domácího trhu práce.

(Nález z 9. října 1936 č. 15.207/36.)

V ě c: Inž. Echeskiel B. v Praze (adv. Dr. Rolf Haller z Prahy) proti rozh. min. soc. péče z 6. dubna 1934 o prominutí následků pobytu v cizině podle zákona č. 39/1928 Sb. o ochraně domácího trhu práce.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem zem. správy politické v Praze z 4. září 1928 uděleno bylo polskému státnímu příslušníku Echeskielu B. osvědčení po rozumu § 2 zákona o ochraně domácího trhu práce č. 39/1928 Sb., při čemž podotčeno, že osvědčení ono pomíjí, přeruší-li jeho majitel svůj pobyt na území Československé republiky.

V roce 1933 oznámil st-l z Madridu zem. úřadu v Praze, že byl svým zaměstnavatelem, vydavatelstvím tiskopisu »Hospodářský kritik«, vyslán do Španělska, kde zdrží se déle než tři týdny, a žádal, aby mu tento delší pobyt za hranicemi byl povolen za tím účelem, aby si zachoval práva, jichž nabyt během svého 11letého pobytu na území Čes-

koslovenské republiky. Po svém návratu z ciziny obrátil se st-l na min. soc. péče se žádostí »o prominutí doby, kterou byl za hranicemi Československé republiky« a prohlásil, že tuto žádost připojuje k žádosti, kterou zaslal již z Madridu.

Min. soc. péče nař. rozhodnutím prohlásilo, že nevyhovuje žádosti st-lově o prominutí přerušení pobytu na území Československé republiky v době od 5. února 1933 do 23. dubna 1933.

O stížnosti do tohoto výměru podané uvažoval nss takto:

Podle § 3 zákona o ochraně domácího trhu práce je ten, kdo chce zaměstnávat cizince ve svých službách, povinen opatřit si k tomu svolení zem. úřadu. Z ustanovení toho vyňati jsou podle § 2 cizinci, kteří přišli na území Československé republiky před 1. květnem 1923 a z d r ž u j í s e z d e o d t é d o b y n e p ř e t r ž í t ě. Cizincům, kteří tyto okolnosti prokáží, má o tom vydati zem. úřad osvědčení. Z předpisu toho plyne, že i vydané osvědčení zůstává v platnosti pouze potud, pokud i dále trvají předpoklady pro jeho vydání, tedy jen potud, pokud cizinec zdržuje se na území Československé republiky nepřetržitě. Při tom neobsahuje zákon vůbec žádného ustanovení, podle něhož by správní úřad byl oprávněn p r o m í j e t i cizincům účinky přerušení nepřetržitého zdržování se v tuzemsku, tím méně ovšem obsahuje předpis, z něhož by cizinec mohl odvozovati n á r o k na to, aby mu za určitých předpokladů ztráta uvedené výhody byla prominuta. Prohlásil-li tedy žal. úřad, že nevyhovuje st-lově žádosti za p r o m í n u t í těchto účinků, pak třeba tento svůj výrok neodůvodnil, nemohl tím porušiti nějaké subjektivní právo st-lovo, předpokládajíc arci, že st-l skutečně se domáhal jen toho, aby mu přerušení uvedených účinků bylo prominuto.

To ovšem stížnost popírá, když tvrdí, že st-l ucházel se o to, aby mu ponecháno bylo osvědčení, a namítá, že pobyt jeho v cizině, který se dál za účelem navázání obchodních styků ciziny se zdejšími firmami, n e l z e p o v a ů o v a t i z a p ř e r u š e n í bydlení v tuzemsku. Tím uvádí stížnost na spor otázku podstatně jinou, totiž otázku, zda st-l vůbec pobytem svým v cizině přerušil své bydlení v tuzemsku a tím ztratil výhodu uvedenou v § 2 cit. zákona. O této otázce žal. úřad nerozhodl a podle náhledu soudu také rozhodnouti nemusil, neboť st-l ani v podání na zem. úřad ani ve své žádosti na min. soc. péče tuto otázku na spor nevznesl. Ve své žádosti na min. žádal st-l výslovně za p r o m í n u t í doby, v níž byl za hranicemi, a nelze proto žádost tu chápati jinak, než jak pojalo ji žal. min., totiž jako žádost za prominutí následků pobytu v cizině, kteréžto žádosti úřad, jak uvedeno, nebyl oprávněn vyhověti.

Č. 12.555.

Jazykové právo. — Samospráva obecní: Obec, jež je povinna postarati se o jazykově bezvadné vyřizování spisů ve státním jazyce, vypisujíc konkurs na místo obec. zaměstnance, jehož má býti použito také k obstarávání písemných prací, je povinna vyžadovati od uchazečů také úplné znalosti státního jazyka.

(Nález z 9. října 1936 č. 15.212/36.)